

4. NEDĚLE POSTNÍ

14. března 2021

Vstupní antifona – srov. Iz 66,10-11

Vesel se, Jeruzaléme! Jásejte nad ním všichni, kdo ho milujete. Zajásejte, neboť váš zármutek se promění v radost a budete nasyceni ze zdroje útěchy.

Vstupní modlitba

Bože, tys poslal na svět svého Syna
a jeho prostřednictvím uskutečňuješ naše vykoupení;
oživ víru svého lidu,
abychom se s oddanou zbožností
připravovali na velikonoční svátky.
Prosíme o to skrze tvého Syna, našeho Pána Ježíše Krista,
který s Tebou v jednotě Ducha Svatého žije a kraluje po všechny věky věků.
Amen

1. čtení – 2 Kron 36,14-16.19-23

Vyhnanstvím a vysvobozením lidu ukázal Hospodin svůj hněv i milosrdenství.

Čtení z druhé knihy Kronik.

Všechna knížata, kněží i lid se dopustili mnoha nevěrností. Napodobovali všechny hanebnosti pohanů a poskvrnili chrám, který si Hospodin posvětil v Jeruzalémě. Hospodin, Bůh jejich otců, posílal k nim bez ustání své posly, neboť měl soucit se svým lidem a se svým příbytkem. Ale oni se posmívali Božím poslům, pohrdali jeho slovy a tupili jeho proroky, až se vznítily Hospodinův hněv proti jeho lidu, že už nebylo léku. Nepřátelé spálili Boží chrám, zbořili hradby Jeruzaléma, všechny jeho paláce vydali napospas ohni a zničili všechny jeho cenné předměty. Nabuchodonosor vystěhoval do Babylóna všechny jeho obyvatele, kteří unikli meči. Sloužili jemu a jeho synům jako otroci až do zřízení perského království, aby se splnilo Hospodinovo slovo pronesené Jeremiášovými ústy, dokud by země nedostala náhradu za nezachovávané soboty. Po všechny dny zpusťování odpočívala, až se naplnilo sedmdesát let. V prvním roce perského krále Kýra vzbudil Hospodin ducha Kýra, perského krále, aby se splnilo Hospodinovo slovo pronesené Jeremiášovými ústy, a on dal prohlásit - i písemně - po celém království: Tak praví Kýros, perský král: Všechna království země mi dal Hospodin, Bůh nebes. On mi přikázal, abych mu vystavěl chrám v Jeruzalémě, který je v Judsku. Kdo je mezi vámi ze všeho jeho lidu? Ať je Hospodin, jeho Bůh, s ním. Ať jde do Jeruzaléma!

Žl 137,1-2.3.4-5.6

Vyslyš nás, Pane, a vysvobod' nás!

U babylónských řek, tam jsme sedali a plakali,
když jsme vzpomínali na Sión.
Na vrby toho kraje jsme zavěsili své citery.

Neboť tam od nás žádali písně ti, kdo nás odvěkli,
kdo nás sužovali, od nás žádali, abychom se radovali:

„Zpívejte nám ze siónských písní!“

Jak bychom mohli zpívat Hospodinovu píseň
v cizí zemi?

Kdybych měl na tebe zapomenout, Jeruzaléme,
ať mi zchromne pravice!

Ať se mi jazyk přilepí k patru,
když na tebe nevzpomenu,
když nedám přednost Jeruzalému
před každou svou radostí.

2. čtení – Ef 2,4-10

Byli jsme mrtví pro své hříchy. Milostí jste spaseni!

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Efesanům.

(Bratři!) Nekonečně milosrdný Bůh nás miloval svou velikou láskou, a když jsme byli mrtví pro své hříchy, přivedl nás k životu zároveň s Kristem. Milostí jste spaseni! Když vzkřísil Krista Ježíše, vzkřísil zároveň s ním i nás, a když vykázal jemu místo v nebi, vykázal je zároveň i nám, protože jsme s ním spojeni. Tím chtěl v budoucím čase ukázat nesmírné bohatství své milostivé dobroty vůči nám, a to pro Krista Ježíše. Milostí jste tedy spaseni skrze víru. Není to vaší zásluhou, je to dar Boží! (Dostáváte ho) ne pro skutky, aby se nikdo nemohl chlubit. Jsme přece jeho dílo, stvořeni v Kristu Ježíši k dobrým skutkům. Bůh je předem připravil, abychom je pak uskutečňovali ve svém životě.

Zpěv před evangeliem – Jan 3,16

Tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna; každý, kdo v něho věří, má věčný život.

Evangelium – Jan 3,14-21

Bůh poslal Syna, aby skrze něho byl svět spasen.

Slova svatého evangelia podle Jana.

Ježíš řekl Nikodémovi: „Jako Mojžíš vyvýšil na poušti hada, tak musí být vyvýšen Syn člověka, aby každý, kdo věří, měl skrze něho život věčný. Neboť tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Bůh přece neposlal svého Syna na svět, aby svět odsoudil, ale aby svět byl skrze něho spasen. Kdo v něho věří, není souzen; kdo nevěří, už je odsouzen, protože neuvěřil ve jméno jednorozeného Syna Božího. Soud pak záleží v tomto: Světlo přišlo na svět, ale lidé měli raději tmu než světlo, protože jejich skutky byly zlé. Každý totiž, kdo páchá zlo, nenávidí světlo a nejde ke světlu, aby jeho skutky nebyly odhaleny. Kdo však jedná podle pravdy, jde ke světlu, aby se ukázalo, že jeho skutky jsou vykonány v Bohu.“